

Politik Bilim

Akıllara Zıyan Bir Ülke...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

**Akıl sınırlarını bu denli zorlayan bir siyasî gidiş
akıl yoluyla anlamak mümkün değil... Aşağıdaki yazı bu sıkıntının ürünüdür.**

28 Şubat sabahı için planım, yazımı kaleme almak; öğleden sonra da Bursalı'ya göndermekti. Ön hazırlığım tamam. Son yayımlanan **Mc Kinsey Global Institute**'un "*Manufacturing the future: The next era of global growth and innovation*" başlıklı raporunu ele alacağım. İmalât sanayiinin dünya ekonomisindeki rolünün irdelendiği bu raporda yer alan bir tabloda, imalatçılıkta önde gelen ülkelerin son 20 yıl içinde konumlarının hangi yönde değiştiğini görüyoruz. Dikkati çeken nokta Çin, Hindistan, G. Kore, Brezilya ilk 15 içinde giderek daha üst sıralara tırmanırken 1990'da 13. sırada yer alan Türkiye'nin 2000 yılında 15. sıraya gerilemesi; 2010 yılında da ilk 15'in dışına düşmesidir.

Kanımca imalât sanayii geleceğimiz açısından yaşamsal önemdedir. Bilim ve teknolojiye belirli bir yetkinlik düzeyini tutturamamış ülkelerin geleceğin dünyasında esâmesinin okunmayacağını akıl gözüyle görebildiğini düşünen birinin ülke sanayiine yaşamsal bir önem atfetmesi doğaldır. Çünkü, sanayi meselesini ciddiye alan; geleceğin sanayilerinde söz sahibi olmayı toplumunun hafızasına yerleştiren bir ülke bilim ve teknolojiye de egemen olmaya karar vermiş bir ülke demektir. Bu karar, bana göre aklın gereğidir.

Oysa Türkiye sanayide ilerleme bir yana son on yılda giderek gerilemiş. Akıllara zıyan bir durum... Planım bunu yazmak... Bir dost da -Neşet Kocabıyıköğlü- o arada, Hürriyet gazetesi yazarlarından İsmet Berkan'ın bir TEPAV raporuna dayanarak yazdığı makaleyi iletmişti. Bu TEPAV raporuna göre Türkiye, 'sofistike ürünler' ihracında, meğer dünya 14'üncüsü durumundaymış! Bir de bu 14'üncülüğün ne anlama geldiğini yazacağım; tabî Berkan'ın yayımladığı tabloda gözüme ilişen, 17'nci durumdaki Suudî Arabistan'la aramızdaki puan farkının '1'den ibaret olduğuna da değinerek... Biz 'sofistike ürün' ihracatında 69 puan almışız; Suudî Arabistan 68!

28 Şubat sabahı işte bu plan gereğince oturdum; ama yazmak ne mümkün! *Ankara-İmralı görüşmelerinin* tutanakları basına sız[dırıl]mış! '*Ankara-İmralı görüşmeleri*', '*Ankara-Washington* ya da *Ankara-Londra görüşmeleri*' gibi diplomasiye dayanan bir terimi akla getiriyor ama şimdilik bunun üzerinde durmayalım. Bir de Türkiye'de her türlü işi çevirmek için çok sık başvuru olan bu sız[dır]ma yönteminin pek de akıllıca bir yöntem olmadığına işaret edelim ama, asıl önemli olan, tutanağın içerik ve kapsamı... Akla durgunluk verecek konu başlıkları... Ankara-İmralı oturmuş 'Türkiye Cumhuriyeti' adını taşıyan devleti sil baştan yeniden tasarımıyor gibi bir izlenim edinmemek imkânsız!

Bir devlet, örneğin insan haklarını, demokratik hak ve özgürlükleri, toplumsal adaleti genişletmek; âdil ve kalıcı bir iç barış ortamı tesis etmek için yeniden tasarımılanamaz mı? Tasarımlanır; tasarımılanması da gerekir. Ama bu yöntemle değil... Toplumsal mutabakatla olur bu... İmralı ile görüşen Ankara, masaya sürdüğü ya da sürmeyi düşündüğü tasarımı daha önce, toplumun hangi kesimleriyle, hangi demokratik-siyasî temsilcileriyle ya da hangi kanat önderleriyle tartışıp da kararlaştırdı? Ankara-İmralı görüşmelerindeki 'Ankara' hangi toplum katmanlarını, hangi siyasî-ideolojik yapılanmaları temsil ediyor?

Yoksa 'Ankara'nın gerçekteki baş temsilcisi, müzakerecisi 'şoven milliyetçiliği' değil de çok net bir ifadeyle "*Türk ve Kürt milliyetçiliklerini ayakları altına alıp çiğneyerek*" yola çıkan bir ümmetçi midir?

Bütün bu sorular kafama üşüşmüşken ve gözlerimin önünde akıllara ziyan bir ülke görünümü belirmişken doğrusu planladığım yazıyı yazmak bu hafta içimden gelmedi.

CBT. 08 Mart 2013